

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Paști

Joi, 2 iunie: Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor

Evangelia Duminicii a patra după Paști Ioan 5, 1-15

În vremea aceea, trecând Iisus, a văzut pe un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui Care M-a trimis pe Mine; căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Apoi i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului, care se tâlcuiește: trimis. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum ți s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul Care Se numește Iisus a făcut tină, a uns ochii mei și mi-a zis: Mergi la scăldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci, iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m-am spălat și văd. Însă unii dintre farisei ziceau: Acest Om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis, deci, orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că Proroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au între-

bat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns, însă, părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau Cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă; va vorbi singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese acum la cale ca, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea au zis părinții lui: Este în vârstă; întrebați-l pe el. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta este păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu că, fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva voiți și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit cu Moise, dar pe Acesta nu-L știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este, iar El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar, dacă este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. A auzit Iisus că l-au dat afară și, găsimdu-l, l-a întrebat: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a grăit: Cred, Doamne! și s-a închinat Lui.

Înțelesul vederii de Dumnezeu dezlegându-l Iisus, ai dus pe ucenicii Tăi afară spre Betania și i-ai urcat pe muntele Măslinilor, începând să îi gătești pentru taina marii Tale Înălțări la cer zicând: S-a apropiat, o, prietenii Mei, timpul Înălțării; mergând, deci, învățați toate neamurile cuvântul pe care l-ați auzit de la Mine, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Aceștia gândind încă pământește, Te-au întrebat: Doamne oare, în acest timp vei așeza din nou împărăția lui Israel? Tu însă le-ai zis lor: nu este în puterea voastră să socotiți vremurile și anii căci acestea le-a luat Dumnezeu în puterea Sa.

Din Acatistul Înălțării Domnului

Joi, 2 iunie, la ora 12.00, la sfârșitul Sfintei Liturghii, se va desfășura procesiunea religioasă și slujba de pomenire pentru Eroii Neamului românesc și pentru toți cei răposați, la monumentul din parcul parohial, cu participarea elevilor de la școala „Carol I”, care vor prezenta un moment liric evocator.

Ce ne-ar spune eroii neamului nouă, celor de astăzi?

Am participat la un eveniment organizat de Asociația Națională *Cultul Eroilor „Regina Maria”*, filiala Iași.

S-a vorbit despre eroii neamului nostru – cei știuți și cei neștiuți – la faptele și destinul cărora noi, cei de astăzi, reflectăm (poate) prea puțin. Am cumpănit mult la ce anume să cuprind în cuvântul meu. Nu mi se părea – și sentimentul persistă – a avea căderea de a vorbi despre eroi în prezența unor vrednici membri ai Armatei Române, a căror existență se măsoară în multe și tumultuoase decenii.

Am decis, în cele din urmă, să îndemn la o necesară, dar grea, reflecție, pe care v-o propun și dumneavoastră: Ce ne-ar transmite eroii nouă, celor ce vremelnic revendicăm aceste vremuri tulburi? Părintele Ion Cârciuleanu (1915-2013), „duhovnicul intelectualilor”, cum era numit în epocă, din învățăturile căruia am avut privilegiul de a mă împărtăși în mod direct, într-un cuvânt la praznicul Înălțării Domnului, atrăgea atenția asupra faptului că „astăzi, ca niște trimiși ai neamului, ei (eroii) vin la noi, cu rol hotărâtor în viața de zi cu zi și ne cer să dărâmăm egoismul, răutatea, dușmănia, ura, nedreptatea și tot ce ne desparte și ne îndepărtează.”

Ne-ar îndemna eroii noștri să nu-i uităm. Există momente, oameni și fapte generate de aceștia, care nu se uită, nu trebuie să se uite, chiar dacă uitarea este o lege a firii. Ne-ar învăța apoi ce este dragostea de țară și ne-ar reaminti – grație modelului transmis de înaintași – că valori precum *neamul, patria, credința, familia* nu ar trebui vreodată vândute ori negociate, preferabil fiind sacrificiul suprem.

Ne-ar readuce aminte, apoi, de conducătorii din alte timpuri, pentru care păstrarea și apărarea credinței și a gleei străbune reprezentau un testament de neîncălcător al străbunilor și o moștenire lăsată urmașilor. Cuvintele Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt din opera „Apus de soare” a lui Delavrancea sunt cheazășie: „*Moldova n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a urmașilor voștri și a urmașilor urmașilor voștri în veacul vecilor...!*”. El, „Atletul lui Hristos”, considerat astfel de către Papa Sixtus al IV-lea, după răsunătoarea victorie de la Vaslui, era numit încă din timpul vieții „Sveti Ștefan Vodă”, după cum notează cronicarul Grigore Ureche.

Nu putem să nu facem referire la un alt domn (al Țării Românești, de data aceasta), care pentru credința sa – ridicată la rang de Lege, așa cum evocă balada – primește moarte martirică chiar în ziua în care împlinea 60 de ani, în data de 15 august 1714, după ce avea să asiste la omorârea fiilor săi, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și a sfetnicului Ianache.

Nu poți să nu te întrebi unde sunt conducătorii noștri de odinioară? Câți dintre noi am mai avea azi curajul și demnitatea de a ne jertfi pentru neam și credință? De unde îndârjirea aceasta împotriva credinței noastre și, indirect, a părinților noștri, pe care avem pretenția că îi iubim și respectăm, care ne-au educat în spiritul acestor valori? Am ales – noi, deținătorii

adevărului absolut – o societate asfixiată de libertinaj (confundat deseori cu libertatea), aflată (prea des) în criză, fără respect, uneori, pentru valorile autentice și cu o moralitate discutabilă.

Ne-ar sfătui eroii noștri să nu mai lovim în Școală, Biserică, Armată, instituții fundamentale ale neamului nostru, pentru că am lovi exact la temelia acestuia. Cei care le slujesc poartă în mâinile lor o mare responsabilitate: destinul acestui popor.

Ne plângem deseori de greutăți (mai) mici, (mai) mari, cu sens sau total ne semnificative, într-o abordare, de regulă, subiectivă. Ne gândim oare la suferințele celor din trecut? Foamete, boli, frig, războaie, refugiu, lipsa unor condiții decente de trai... Ne dorim mereu mai mult și mai mult, dar nu (mai) știm să mulțumim pentru ce avem sau pentru ce ni se oferă, considerând că merităm și încadrând totul în sfera firescului. Virtutea mulțumirii și virtutea recunoștinței au ajuns să fie flori rare...

Oare cum s-ar raporta eroii la noi, pentru ce (am fi putut face și) nu am făcut, pentru că am dezamăgit, pentru tot ce ar fi putut fi și (din vina noastră) nu este, pentru că am spulberat vise și idealuri, pentru că nu ne-a păsător (prea mult) de moștenirea transmisă, pentru că ne-am lăsat prinși în vârtejul efemer al acestor vremuri și în haosul lumii de azi? Din care, iată, ne-am oprit pentru puțină vreme. Sau am fost nevoiți să o facem... Timp suficient pentru a reflecta la aspecte care nu s-au aflat până acum printre priorități. Reflecții necesare, ce ar trebui să fie urmate de decizia unui „început bun”, cu sens, al vieții noastre.

Parafrazând, peste veac, cuvintele lui Nicolae Iorga, eroismul nu poate fi răsplătit, dar ar fi o impietate față de noi înșine, de înaintași, de cei ce ne-au format, dar și față de cei ce vor veni după noi, ca uitarea și nerecunoștința să se aștearnă nedrept peste oameni, fapte, locuri. Educația (fie că suntem în postura de a o primi sau de a o transmite), din această perspectivă, are un rol edificator. Este drept, nu avem nevoie de orice fel de educație, ci de una de calitate, aflată nu sub vremuri, ci deasupra lor, care să conducă atât la desăvârșirea personalității oamenilor, cât și la dezvoltare socială; însă este necesar să reținem faptul că nu putem tinde spre întregirea ființei noastre sau a drumului academic, dacă din educație lipsește componenta patriotică, care trebuie transmisă și/sau însușită, împreună cu ale ei valori național-identitare, cu multă luare-aminte.

Și gândul mă duce, firesc, la vecinătatea de care aminteam la început, la finalul veacului al XIX-lea, când, într-o zi de noiembrie a anului 1897, în calitate de întâistător al portofoliului Cultelor și Instrucțiunii Publice, Spiru Haret, „Marele Ministru” – cum îl numea Iorga –, avea să participe la inaugurarea noului sediu al celei mai vechi universități a României moderne, înființată în 1860 prin decret domnesc, vrednică continuatoare a Academiei Mihăilene. Un alt fel de erou, dintre cei mulți, cu ale sale reforme și construcții instituționale, purtând amprenta unui autentic caracter național.

Lect. Univ. dr. Bogdan Constantin Neculau
Sursa: doxologia.ro

Bucuria comuniunii la Toma Cozma

Joi, 26 mai s-a încheiat cea de-a șasea întâlnire cu refugiații ucraineni din cadrul proiectului POVEȘTI VINDECĂTOARE, proiect desfășurat de asociația IA ȘI-AJUTĂ.

Ediția a șasea a fost dedicată zilei copilului, fiind un moment de bucurie și voie bună atât pentru cei mici, cât și pentru mămicile refugiate. Această ediție a proiectului a închis seria întâlnirilor în natură desfășurate în parcul bisericii Toma Cozma.

Pe parcursul celor șase ediții de până acum, mame și copii, refugiați din Ucraina, au beneficiat în mod gratuit de întâlniri tematice în parcul Toma Cozma, de ateliere creative, inovative și recreative desfășurate în grup, precum și de ședințe de psihoterapie de grup coordonate de Olena Vysotska, psihoterapeut refugiat din Ucraina.

Din 12 aprilie, când a debutat proiectul, fiecare întâlnire a oferit tematici diferite și acțiuni distincte pentru grupul de refugiați, bucurându-se de participare acestora în număr foarte mare, la fiecare ediție. Ultima ediție din cadrul proiectului va avea loc în data de 12 iunie, când refugiații vor beneficia în mod gratuit de o excursie în orașul Iași și împrejurimi.

Parohia Toma Cozma, principal partener al proiectului, a pus la dispoziție în cadrul acestuia terenul amenajat, lo-

gistica necesară, dotările tehnice și instalația acustică pre-

cum și unele mijloace necesare pentru joaca copiilor. La toate acestea s-a adăugat prezența părintelui paroh Mihai Mărgineanu, care s-a implicat nemijlocit, adăugând mângâiere și bucuri duhovnicească întâlnirilor noastre.

Știați că...

- numele celor 350.000 de eroi ai neamului românesc sunt așezate în piciorul Sfintei Mese a Catedralei Naționale?

Prin Decretul-lege nr. 1693/ 4 mai 1920 s-a stabilit ca în ziua praznicului Înălțării Domnului să fie pomeniți și eroii neamului românesc, în semn de recunoștință pentru sacrificiul lor suprem.

Puțini dintre noi cunosc faptul că, în cadrul slujbei de sfințire a Catedralei Naționale din 25 noiembrie 2018, în piciorul Sfintei Mese din Altar, pe lângă moaștele Sfântului Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu și ale Sfinților Mucenici de la Niculițel a fost așezată și o listă cu 350.000 de nume ale tuturor eroilor români cunoscuți.

Numele acestora au fost puse la dispoziție de către Ministerul Apărării Naționale, la solicitarea Patriarhiei Române, iar lista completă poate fi consultată pe site-ul televi-

ziunii Trinitas TV, într-o secțiune specială intitulată „Jertfa poartă numele lor” (www.trinitas.tv/eroi/).

Cele 1684 de pagini ale secțiunii cuprind numele, pre-

numele, funcția și războiul în care „s-au jertfit, de-a lungul istoriei noastre, pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru libertatea și demnitatea poporului român”.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Viorel Blidaru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminica a șasea după Paști

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 1 iunie 2021

16:00 Slujba Vecerniei

◆ Joi, 2 iunie 2021, Înălțarea Domnului

- 8.00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
- 12.00 Procesiune la Monumentul Eroilor și a Victimelor războaielor din parcul bisericii, unde se va oficia pomenire, urmată de un program de poezii și cântece patriotice susținut de elevi de la Școala „Carol I” .

◆ Vineri, 3 iunie,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicele care se poartă la biserica noastră
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 21 mai,

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Slavă lui Dumnezeu pentru toate !

Johan Sebastian Bach și-a pierdut fetița și apoi trei fii și apoi soția.

„Apoi s-a recăsătorit și el și a doua sa soție, Anna-Magdalena, au mai pierdut patru fiice și trei fii.

Unsprezece copii iubiți au plecat la ceruri !

Mulți cercetători s-au întrebat:

Cum a reușit Bach să facă față acestor pierderi, cum de nu a disperat?

Cum de nu a încetat să respire, cum nu i s-a oprit inima?

Și cel mai important, cum de a putut continua să compună muzică de o așa calitate ?

Cea mai frumoasă muzică compusa pentru întreaga lume este a unui om talentat , dar atât de încercat de suferință!

Știi cum a făcut-o?

Prin mare jertfă , muncă și atenție clădite pe temelia propriei inspirații!

La finalul compoziției scria mereu "Soli Deo gloria"

(Slavă numai lui Dumnezeu!)

Iar la început, nota: "Doamne ajută".

Prin urmare, muzica lui Bach este și o rugăciune !

Deoarece muzica în sine este rugăciune.

Muzica lui Bach este o conversație între om și divinitate, o întrebare, o luptă și un zbucium interior care își găsește liniștea în Supremul Muzician, care este Dumnezeu !

Hristos a Înviat!

